

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 8. ledna 2020 o odvolání obžalované [REDAKCE] proti rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 23. 10. 2019, č. j. [REDAKCE]

takto:

Podle § 256 tr. ř. se odvolání **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Mostě byla obžalovaná [REDAKCE] uznána vinnou přečinem zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, který spáchala tím, že v době od června 2018 do dubna 2019, v Mostě ani jinde, aniž jí v tom bránily závažné okolnosti spočívající především v jejích nedostatečných majetkových možnostech či ve zdravotním omezení, ničím nepřispěla na výživu svých dětí [REDAKCE] narozené [REDAKCE] ačkoli se jednalo o její povinnost podle občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. a podle rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 3. 5. 2018, sp. zn. [REDAKCE] kterým jí bylo stanoveno výživné ve výši 1 100 Kč měsíčně na dceru [REDAKCE] a 900 Kč měsíčně na dceru [REDAKCE] splatné vždy do každého 25. dne v měsíci předem, k rukám Úřadu práce České republiky - Krajská pobočka v Ústí nad Labem, celkem na výživném dluží 22 000 Kč. Za uvedený přečin byla odsouzena k trestu odnětí svobody ve výměře čtyř měsíců, pro jehož výkon byla zařazena do věznice s ostrahou.
2. Proti tomuto rozsudku podala obžalovaná bezprostředně po jeho vyhlášení, a tedy v zákonné lhůtě odvolání, kterým napadla výrok o uloženém trestu.
3. V písemném odůvodnění odvolání obžalovaná uvedla, že s výrokem o trestu nesouhlasí, z minulého trestu se poučila a výživné hradila, ale vzhledem k situaci v rodině neměla k dispozici nové číslo účtu. Zaměstnavatel jí srážel výživné ze mzdy. Navrhla, aby jí byl uložen trest obecně prospěšných prací a povinnost uhradit dluh na výživném.
4. Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání zákonnost a odůvodněnost napadeného rozsudku ve výroku o trestu, proti kterému odvolání obžalované směřovalo, přezkoumal i správnost řízení rozsudku předcházejícího, ale odvolání důvodným neshledal.
5. Řízení napadenému rozsudku předcházející není zatíženo žádnou vadou, která by mohla mít vliv na věcnou správnost napadeného rozsudku, včetně výroku o uloženém trestu, a ani obžalovaná žádné námitky procesní povahy ve svém odvolání neuplatnila.
6. Správnost skutkových zjištění a správnost výroku o vině odvolací soud nepřezkoumával. Odvolání obžalované proti výroku o vině nesměřovalo a odvolací soud v tomto výroku nezjistil žádnou vadu takové povahy, kterou sice obžalovaná nenamítala, která by však mohla mít vliv na správnost napadeného výroku o trestu a v důsledku které by tak odvolací soud byl povinen přezkoumat ve smyslu ustanovení § 254 odst. 2 tr. ř. výrok o vině z úřední povinnosti.
7. Odvolací soud nezjistil žádné pochybení ani ve výroku o trestu, který byl obžalované napadeným rozsudkem za spáchaný přečin uložen. Soud prvního stupně vycházel v rozhodnutí o trestu z kritérií stanovených pro úvahu o jeho druhu a výměře v ustanovení § 39 tr. zákoníku, zvažoval

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Balážová.

tedy závažnost spáchaného činu, osobní, majetkové a další poměry obžalované, možnost její nápravy a způsob jejího života vůbec, a trest, který obžalované uložil, uvedeným kritériím odpovídá a je rovněž v souladu s ustanovením § 55 odst. 2 tr. zákoníku a § 38 tr. zákoníku o přiměřenosti trestních sankcí. Závažnost obžalovanou spáchaného činu je sice obecně malá, je-li na něj stanovena sazba trestu odnětí svobody až na jeden rok, v případě obžalované je však zvyšována speciální recidivou, neboť za stejný druh přečinu byla odsouzena a potrestána již rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 23. 5. 2016, č. j. [REDAKCE]. Výkonem peněžitého trestu ve výměře 15 000 Kč, který jí byl v konečném důsledku v uvedeném trestním řízení za úmyslný trestný čin uložen a který zaplatila dne 29. 11. 2019, tedy po vyhlášení napadeného rozsudku, jímž byla odsouzena k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, není uvedené odsouzení zahlazeno a jako takové zakládá speciální recidivu odsouzené. Je tomu tak na rozdíl od předchozích čtyř odsouzení obžalované za stejné trestné činy zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, z toho ve třech případech v kvalifikované skutkové podstatě podle § 196 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, v nichž byla odsouzena k trestům odnětí svobody s podmíněným odkladem výkonu a ve zkušební době se osvědčila (byť ze zákona podle § 83 odst. 3 tr. zákoníku, když soud nechal marně uplynout zkušební dobu jednoho roku od skončení zkušební doby podmíněného odsouzení, v níž mohl rozhodnout, že odsouzená trest odnětí svobody, původně podmíněně odložený vykoná), jednou byla odsouzena k trestu obecně prospěšných prací, který vykonala. I když k těmto čtyřem odsouzením nelze přihlížet z hlediska recidivy trestné činnosti (na rozdíl od odsouzení rozsudkem Okresního soudu v Mostě č. j. [REDAKCE], signalizují výrazný sklon obžalované k nerespektování zákonné vyživovací povinnosti k nezletilým dcerám, kterou neplní dlouhodobě. Její postoj k uvedené povinnosti, respektive ignorance této povinnosti, zjištění, že přesto, že byla zaměstnána, dosahovala dostatečných výdělků a vyživovací povinnosti ve stále platném, soudem určeném rozsahu v částce 2 000 Kč tak byla schopna dostát, vyživovací povinnost zaměstnavatelům (zaměstnání několikrát po krátké době změnila) nenahlásila, teprve v zaměstnání u společnosti [REDAKCE] jí nakonec bylo výživné sráženo exekučně. Varování, jichž se obžalované dostalo v podobě opakovaných výchovných trestů za stejnou trestnou činnost, včetně posledního peněžitého trestu selhalo, postoj a přístup obžalované k plnění její zákonné vyživovací povinnosti nezměnilo. Soud prvního stupně proto nepochybil, přikročil-li k uložení již trestu důrazného, k uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody. Výměrou čtyř měsíců jde o trest uložený ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby, přesně v její jedné třetině a obžalované byl správně ze shora uvedených důvodů uložen nepodmíněně. Odvolací soud shledal takový trest zcela přiměřeným, odpovídajícím jak zákonným hlediskům rozhodným pro ukládání trestů, tak všem okolnostem tohoto případu, a protože obžalovaná byla pro výkon trestu zařazena v souladu se zákonem do věznice s ostrahou, její odvolání jako nedůvodné podle § 256 tr. ř. zamítl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Poučení o dovolání:

Proti tomuto rozhodnutí, a to do **2 (dvou)** od jeho doručení, **lze** podat dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně, prostřednictvím Okresního soudu v Mostě. Dovolání **může** podat nejvyšší státní zástupce, a to i v neprospěch odsouzené, ale též odsouzená, ta však **pouze prostřednictvím obhájce**, dovolání, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce **nelze** za dovolání považovat, byť by tak i bylo označeno. V dovolání **musí** být uvedeno, které rozhodnutí, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů, včetně jejich zákonného označení, dovolatel napadá, a

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Balážová.

čeho se domáhá, včetně konečného návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu.
Neúspěšné podání dovolání je zpoplatněno částkou 10 000 Kč.

Ústí nad Labem 8. ledna 2020

JUDr. Naděžda Hájková v. r.
předsedkyně senátu

Irena
Balážová
á

Digitálně
podepsal Irena
Balážová
Datum:
2020.01.24
13:13:49 +01'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Balážová.